(Tallinnas ja Tartus) võidi tutvuda vene graafika valikuga ja isegi suvel ei valitsenud ses suhtes vaikus rootsi rahvakunsti näituse tõttu. Sügisel järgnes meie oma kunstinäitusele rootsi kunsttööstuse näitus ja sellele Nikolai Triigi teoste ülevaatlik demonstreerimine kunstniku 50-a. sünnipäeva puhul.

Kujutavaski kunstis domineerib uusrealism, kuigi seda paljud ei hinda ja kuigi sellele ette heidetakse (just nagu kirjanduseski) jõulisema sisu puudumist vanarealismiga võrreldes. Aga nagu kirjanduses, nii kujutavaski kunstis ilmsesti uusrealism juba on jõudnud ka oma iseseisva sisuni ja vormilaadinigi, kuid seda ei suudeta veel küllalt selgesti näha kõigepealt selle tõttu, et küsimus teoreetiliselt esialgu on veel täiesti selgitamata. Loov vaim avastab, aga tihti alles siis, kui tõlgitseja oma töö on teinud, avanevad publiku silmad.

Ajakirjandus kaotas 1934. aastal osa oma vabadusist, aga kui ainult vaimse kultuuri seisukohast lähtuda, siis mõjus see ka mitmeti tervendavalt. Mõne seksuaalküsimuste käsitlusega äritseva kõmulehe sulgemine, enesetapmiste kirjelduste väljalülitamine jms. on meie ajakirjanduse kultuurilist taset aina tõstnud. Mõnedki lehed on esialgu küll nagu oma sõiduveest välja kukkunud, on muutunud kõmumaterjali ärajäämisega kuivaks ja endisest igavamaks, kuid et ajaleht seniseist kõrgemaid kultuurilisi sihte taotledes võib olla elav ja loetav, seda tuleb paljudel meie ajakirjanikest nähtavasti veel alles kogeda. Muidugi mõjusid kitsendused takistavalt puhtpoliitiliste mõtteavalduste ja kriitika alal, kuid siingi on neil ajutistena ehk ka oma tervendav mõju. Kõik „vabslikud" lehed suleti täiesti.

Kui lõppeks puudutada veel s p o r t i (mis õigu-

Eesti kroonika 1934, lk. 88